

Katedra dokumentární tvorby

Posudek teoretické diplomové práce – bakalářské / magisterské

Autor/ka práce: Anna Petruželová

Název práce: Možnosti a okolnosti nehierarchické spolupráce ve filmu

Posudek vedoucí/ho práce

Posudek oponenta/ky

Autor/ka posudku (jméno, příjmení, pracoviště): Lukáš Kokeš, KDT, FAMU

Hodnocení obsahu a výsledné podoby teoretické diplomové práce:

Vhodnost zvoleného cíle a přístupu práce.....B

Relativní úplnost zpracované literatury ke zvolenému tématu.....B

Schopnost kriticky vyhodnotit a použít odbornou literaturu.....B

Logičnost struktury práce, souvislost jejich kapitol a jejich proporce.....C

Jazyková a stylistická úroveň práce.....C

Dodržení citační normy (pokud se v textu opakovaně vyskytují přejeté pasáže bez udání zdroje, práce nemůže být doporučena k obhajobě)B

Obrazové přílohy v dostatečném rozsahu, oprávněnost a vhodnost příloh, grafická úpravaC

Původnost práce, přínos k rozvoji oboru.....B

Celkové hodnocení diplomové práce (A-F)B

(vysvětlivky hodnocení: A = výborný výkon převyšující daná kritéria, B = nadprůměrný výkon s minimem chyb, C = průměrný výkon s přijatelným počtem chyb, D = přijatelný výkon s větším počtem chyb, E = výkon vykazující minimální naplnění kritérií, F = nepřijatelný výkon)

Doporučení:

Vlastní slovní hodnocení teoretické diplomové práce obsahuje odstavec shrnující obsah práce a její závěry; rozvádí detailněji hodnocení dílčích kritérií uvedených výše, zejména zdůvodnění známek D, E, F; vyzdvihuje přednosti práce, zvláště v případě hodnocení A, B; formuluje otázky, k nimž se student/ka musí při obhajobě vyjádřit; na závěr uvádí jednoznačné vyjádření, zda autor prokázal či neprokával schopnost samostatné tvůrčí činnosti ve své oblasti výzkumu, zda jeho práce splňuje či nespĺňuje požadavky standardně kladené na diplomové práce, zda vedoucí/oponent práci doporučuje či nedoporučuje k obhajobě a jakou známku navrhuje. Slovní hodnocení má typicky rozsah 1 normostrany; v případě práce bez výtek může být i kratší. U prací, kde není co vytýkat, je namístě položit doplňující otázku ve smyslu, kam by uchazeč pokračoval v dalším výzkumu.

Vlastní slovní hodnocení teoretické diplomové práce:

„Možnosti a okolnosti nehierarchické spolupráce ve filmu“ Anny Petruželové již od prvních řádek manifestuje silně subjektivní hledisko a osobité zpracování, které se cíleně vymyká konvencím akademického textu. První dojem během čtení připomíná kontakt s nějakou formou automatického textu, který má kvalitu beletristické, naivistické úvahy, spíše než univerzitní, teoretické práce. Postupem času však začíná být stále více zřejmá autorčina poctivá práce se zdroji a sérií rozhovorů, které za účelem ohledávání tématu absolvovala. S citacemi a vlastními postřehy pracuje jako s přepisem filmového a zvukového materiálu, který na papíře stříhá do své komplexní autorské výpovědi. Paradoxně zde používám slovo autorské, protože téma práce je kolektivní filmová tvorba a stejným způsobem Anna Petruželová přistupuje ke své teoretické práci. Z četných odkazů, citací, útržků svých myšlenek a myšlenek ostatních respondentů skládá kolektivně vytvořený obsah bakalářské práce. Zkoumá méně hierarchické způsoby kolaborace na uměleckých dílech a stejně v uvozovkách nehierarchicky pracuje ve svém textu. Nejsem si jistý, zda to akademické zvyklosti dovolují, ale hodilo by se titulovat autorství práce alespoň způsobem „Anna Petruželová a kolektiv“. V tomto smyslu je její práce zároveň tím, o čem vypráví, přemýšlí, s čím polemizuje. Je kolektivní úvahou o kolektivní tvorbě.

Úvahy Anny Petruželové si podle mého názoru zaslouží pevnější specifikaci toho, co chápe pod pojmem „film“. Co pro ni je film, jaký pro ni film má mít užití a potenciální dopad? Nevymezením pojmu pro mě vzniká příliš široký prostor, kde se slévají podle mého názoru různé věci. Film v tomto pojetí může být domácí video, strukturované celovečerní vyprávění, televizní medailon, videoartová instalace stejně jako řetězec TikTakových videí. Nejsem si však jistý, zda všechny typy produkce dohromady pak snesou nároky kladené pojmem „film“, jak jej například chápu já sám. Dochází pak podle mě ke zbytečnému srovnávání věcí, které však obecně jinak fungují, mají jiný dopad, jiný typ užití.

Autorka v rámci jedné ze svých úvah, vkomponovaných do plynutí textu, píše: „mám ráda MIŠMAŠ“. Svým způsobem MIŠMAŠ je i její práce, kde se vrství její osobní úvahy, promluvy, samomluvy s fragmentárními výpověďmi ostatních respondentů. Častokrát jakoby všichni mluvili přes sebe a nad nimi ještě autorčin vnitřní hlas. Jakoby se autorka častokrát snažila myšlenky v textu rovněž nestavět do žádné významné hierarchie myšlenek. Všechno má být zhruba stejně důležité. Text plyne, jako myšlenky plynou. Je to zvláštní prozaická forma, která však odráží důslednost a poctivou sběratelskou práci Anny Petruželové a nakonec podle mého názoru zajímavým způsobem vede k cíli – k soustředěnému a svým způsobem strukturovanému přemýšlení nad ambivalentním fenoménem spolupráce při autorské tvorbě. Jak správně autorka zmiňuje, většina produkčních společností je z určitého úhlu pohledu též filmovým kolektivem. Společnost je společenství, vznik filmu je společnou snahou atd. Je cenné zamýšlet se nad možnostmi i limity, jaké práce ve větším počtu lidí přináší.

Rozvolněným vyprávěním a svobodnějším jazykem se zdánlivě intuitivní strukturou prozkoumala Anna Petruželová zvolené téma ve své bakalářské teoretické práci v dostatečném rozsahu. Její práci doporučuji k obhajobě a navrhuji známku B.

V Praze dne 2.9.2022

Lukáš Kokeš

